

V

(Øvrige meddelelser)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italien)
den 27. maj 2019 — WWF Italia o.n.l.u.s. m.fl. mod Presidenza del Consiglio dei Ministri og Azienda
Nazionale Autonoma Strade SpA (ANAS)**

(Sag C-411/19)

(2019/C 328/02)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: WWF Italia o.n.l.u.s., Lega Italiana Protezione Uccelli o.n.l.u.s., Gruppo di Intervento Giuridico o.n.l.u.s., Italia Nostra o.n.l.u.s. og Forum Ambientalista, FC m.fl.

Sagsøgte: Presidenza del Consiglio dei Ministri og Azienda Nazionale Autonoma Strade SpA (ANAS)

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er artikel 6 i direktiv 1992/43/EØF ⁽¹⁾, sammenholdt med direktiv 2009/47/EF ⁽²⁾, for så vidt som den finder anvendelse på det foreliggende tilfælde, til hinder for en national primær lovgivning og den hertil knyttede sekundære gennemførelseslovgivning som nævnt ovenfor, som giver organet »i sidste instans« — der har kompetence til at vedtage en positiv miljøkonsekvensvurdering med hensyn til det foreløbige projekt vedrørende arbejder i tilfælde af en begrundet indsigelse fra ministeren for miljø, natur- og havbeskyttelse — mulighed for med henvisning til, at der foreligger bydende nødvendige hensyn til væsentlige samfundsinteresser, at meddele en godkendelse og herved lade proceduren fortsætte, selv om det statslige organ, der er ansvarlig for miljøbeskyttelsen, har fastslået, at det ikke er muligt at træffe kompenserende foranstaltninger vedrørende det projekt under godkendelse, for hvilket der er allerede blevet afgivet en negativ miljøkonsekvensvurdering?
- 2) Er ovennævnte direktiver til hinder for en løsning som den vedtagne, som med det formål at godkende det foreløbige projekt for arbejder, der er genstand for en VVM-procedure, som vægter hensyn til væsentlige samfundsinteresser højere end miljøhensyn, til trods for, at disse interesser udelukkende er baseret på arbejdernes økonomiske karakter, deres overensstemmelse med den landskabsmæssige, historiske, kulturelle og socioøkonomiske beskyttelse og behovet for at færdiggøre et transeuropæisk vejnet, i det foreliggende tilfælde det såkaldte TEN-T netværk, defineret som »Comprehensive« i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1315/2013 ⁽³⁾ af 11. december 2013, selv om der findes en eksisterende alternativ løsning, der allerede er blevet godkendt ud fra et miljømæssigt perspektiv?

- 3) Er en løsning som den vedtagne, hvorved det ansås for muligt at udsætte gennemførelsen af yderligere undersøgelser og studier af den miljømæssige betydning for den vejstrækning, som endnu ikke er blevet godkendt i VVM-henseende — herunder virkningerne på lokaliteten — til stadiet for det endelige projekt, i stedet for at kræve, at forslagsstilleren foretager yderligere vurderinger og undersøgelser for at kompensere for de økonomiske og landskabsmæssige virkninger på den alternative rute, som allerede er blevet godkendt ud fra et miljømæssigt perspektiv, forenelig med ovennævnte EU-retlige forskrifter?
- 4) Er de ovennævnte direktiver under sådanne omstændigheder og i tilfælde af, at det første, andet og tredje spørgsmål besvares med, at der er overensstemmelse [med EU-retten], til hinder for en løsning som den vedtagne, hvorefter en negativ udtalelse — der tyder på miljømæssig uoverensstemmelse, der afgives af det kompetente organ under godkendelsesproceduren for det foreløbige projekt vedrørende arbejder, og hvorved mere dybdegående vurderinger af indvirkningen deraf på områdets landskabs- og miljømæssige komponenter udskydes til stadiet for det endelige projekt under specifik henvisning til VVM-undersøgelser og det dertil knyttede krav om passende kompenserende og afhjælpende foranstaltninger vedrørende påvirkningen — ikke skal anses for bindende?
- 5) Er de ovennævnte direktiver til hinder for en løsning som den vedtagne, hvorved forslagsstilleren vedrørende arbejderne i forbindelse med udarbejdelsen af det endelige projekt anmodes om at iagttage krav, henstillinger og anbefalinger vedrørende de landskabs- og miljømæssige hensyn, der blev fastsat i forbindelse med den forvaltningskonference, der blev afholdt vedrørende det foreløbige projekt, selv om organet med ansvar for miljøbeskyttelse har fastslået, at der ikke er mulighed for at vedtage kompenserende foranstaltninger vedrørende de forskellige projekter under godkendelse?
- 6) Er de ovennævnte direktiver til hinder for en løsning som den vedtagne, såfremt forslagsstilleren ligeledes anmodes om at foretage en miljøkonsekvensvurdering af projektet vedrørende arbejder, herunder den såkaldte »passende vurdering«, som er behørigt affattet i henhold til de gældende retsfor skrifter, som skal danne grundlag for gennemførelsen af den omhandlede miljøkonsekvensvurdering?
- 7) Er de ovennævnte direktiver til hinder for en løsning som den vedtagne, hvorved en tredjepart (Regionen Lazio), der er et andet organ end det oprindeligt ansvarlige organ (VIA-VAS-kommissionen under Ministeriet for miljø, natur- og havbeskyttelse, [herefter VIA-VAS-kommissionen]), er blevet udpeget til at efterprøve den miljøkonsekvensvurdering, der er vedlagt det endelige projekt vedrørende arbejder, også med henblik på at identificere eventuelle efterfølgende nødvendige kompenserende og afhjælpende foranstaltninger til beskyttelse og bevarelse af de miljø- og landskabsmæssige komponenter i det berørte område, idet VIA-VAS-kommissionen i henhold til artikel 185, stk. 4 og 5, i lovdekret nr. 163/06 kun gives mulighed for ex post at afgive sin egen udtalelse om, hvorvidt det endelige projekt vedrørende anlæggelsen af den pågældende vej er i overensstemmelse med kravene om landskabs- og miljømæssige hensyn, efter den ovennævnte efterprøvelse?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 92/43/EØF af 21.5.1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (EFT 1992, L 206, s. 7).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30.11.2009 om beskyttelse af vilde fugle (EUT 2010, L 20, s. 7).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1315/2013 af 11.12.2013 om Unionens retningslinjer for udvikling af det transeuropæiske transportnet og om ophævelse af afgørelse nr. 661/2010/EU (EUT 2013, L 348, s. 1).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Corte suprema di cassazione (Italien) den 28. maj 2019 —
Blumar SpA mod Agenzia delle Entrate**

(Sag C-415/19)

(2019/C 328/03)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Corte suprema di cassazione

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Blumar SpA

Sagsøgt: Agenzia delle Entrate